

פניני ביה"כ

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח"י יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

וערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 0586664447 | 0585664447

אין עוד מלבדו

פרשת וישב מתעדת את כל הספור עם יוסף הצדיק, שנשלח על ידי אביו לראות את שלום אחיו, לשאל בשלומם. וכשהוא מגיע, הם כבר מתנכלים להרגו. אמר ראובן - "לא נבנו נפש". והשליכו את יוסף לבור. בסוף החליטו שימכרו אותו לישמעאלים. מכרו אותו, ויוסף הורד מצרימה. פוטיפר, סריס פרעה, שר הטבחים, קנה אותו. יוסף היה אצלו במשך תקופה ארוכה, ושם היה לו נסיון קשה מאד. אשת פוטיפר רצתה וחמדה את יפיו, והיא התחילה לפתות אותו. הגיע יום שבו לא היה אף אחד בבית, והיא קמה ותפסה את יוסף בבגדו. ליוסף הצדיק לא הייתה ברירה, הוא השאיר את בגדו בידה, וברח.

שמע את זה האדון. הוא ידע שאשתו שקרנית, הוא הרי הפיר אותה. אבל בגלל שהספור הזה התפרסם, הוא לא רצה שיהיו לו בושות והחליט שיוסף ישלך לבית הסהר. שנבין, שבזמננו, מי שנכנס לבית הסהר, היה שם עד יום מותו. אין דרך חזור. יוסף עובר את מה שהוא עובר במשך עשר שנים, כמובן עם בטחון. יוסף תמיד היה משרה אוירה של אמונה בכל מקום. כשהוא ראה את הסריסים זועפים, הוא היה משמח אותם. בכל מקום יוסף היה חי את האמונה. עד שהוא פותר את החלומות של שר האופים ושר המשקים.

אחרי הפתרון שהוא פותר לשר המשקים, שעוד שלשה ימים הוא יוצא מהכלא, הוא מוסיף משפט אחד - אם זכרתני והזכרתני אצל פרעה, שאני חף מפשע, שיוציא אותי מהמקום הזה. כתוב בחז"ל שבגלל שתי המלים האלו, הוסיפו לו עוד שנתים, שזה גם נושא שצריך להבין אותו. מה, בגלל דבור אחד מוסיפים לו עוד שנתים בבית הסהר?

על כל פנים מגיעה השעה, אחרי שנתים, שפרעה בעצמו חולם שהוא עומד על היאור. יש לו חלום מרוב שהוא לא מוצא לו פתרון. שר המשקים אמר לפרעה: "כבוד המלך, כשהיינו בבית הסהר היה אתנו נער עברי עבד שידע לפתור חלומות". פרעה שמע את זה ואמר שמיד יביאו אותו אליו. תעשו לו כבוד גדול ותביאו אותו לכאן. ברגע אחד מוציאים את יוסף מחשכה לאורה. אומרים לו: "אתה בא ומתעצב לפני המלך של האימפריה הכי גדולה. אתה עומד לפני האדם הכי גדול, ואתה יכול ברגע אחד לקבל את החרות שלך. רק מה? תפתור לו את החלום".

פרעה פנה אליו, ספר לו את חלומו ואמר לו שאין לו פתרון לחלום. יוסף יודע שיש לו הזדמנות פז לקבל את החרות, להתחיל חיים חדשים. אם הוא לא ידע לפתור, פרעה יחזיר אותו לבור. יוסף אמר לפרעה מלה אחת שהורסת את הכל, לכאורה. כל התקנה של יוסף להיות משחרר, להיות בן חורין, הכל נגנז, ולכאורה הוא הורס לעצמו. הוא אמר לפרעה - "בלעדי אלקים יענה את שלום פרעה". טעית בכתבת. אתה סומך עלי? אני לא יודע לפתור חלומות. יש את ה' בשמים. ודיא שפרעה

לא היה ידיד של הקב"ה. בחמש שמות הוא מתבטא - "מי ה' אשר אשמע בקלו". פרעה היה אחד מהכופרים הכי גדולים. ויוסף אמר לפרעה - זה לא אני, מי שיפתור את החלום שלך זה אלקים.

אין יוסף עושה דבר כזה? הוא היה צריך לעגל פנות, להגיד לו - אני אפתור לך את החלום. אחרי זה הוא יכול להגיד לו - יש השגחה פרטית וה' עשה את זה. אבל במשפט הזה שיוסף אמר לפרעה, הוא כביכול הזיק לעצמו ואי אפשר לדעת עד כמה. יתכן שעד סוף ימיו, יוסף ימשיך לשבת בבית הסהר. מה, הוא לא דאג לעצמו? מדוע לא הבטיח את החרות שלו. זו שאלה שכל אחד שואל את עצמו.

יש פה יסוד גדול. אנחנו צריכים לשאל את עצמנו - אם יוסף היה פותר את החלום, מי אמר שפרעה היה מאמין לפתרון שלו? עד עכשו הוא שמע כל כך הרבה פתרונות לחלום והוא לא קבל אותם. מה פתאום שהוא יקבל את הפתרון של יוסף? למה, יש ליוסף איזה לשון קסם שהוא יקבל את הפתרון שלו? יוסף הצדיק ידע דבר אחד - זו סגלה בדוקה שאמר ר' חיים מוולוז'ין - כשאדם נמצא בצרה, הוא צריך לבטל את כל הכחות שבבעולם. אין כלום בעולם חוץ מהקב"ה. אין עוד מלבדו. אם האדם חי את זה, הוא יזכה לראות ישועה במקום. ואת זה יוסף ידע, עוד הרבה לפני ר' חיים מוולוז'ין. ולכן הוא החליט להשליך את הכל על הקב"ה, שמלבדו אין שום כח בעולם.

הוא לא ראה את פרעה, הוא לא ראה את הסריסים ולא כלום. הוא אומר - יש פה כח אחד בעולם שיכול לפתור את החלום ולהוציא אותו מאפלה לאורה. מי זה הכח הזה? זה הקב"ה. והוא אומר את זה בבטחון גמור לפרעה הרשע שלא מאמין בהשגחה פרטית. הוא אומר לו - "אלקים יענה את שלום פרעה". זה היה הכי מצלח שיכול להיות, כי בסוף הפתרון שיוסף פתר לפרעה אמר לו פרעה: "אחרי הודיע אלקים אותך את כל זאת, אין נבון וחכם כמוך". פרעה מזכיר את אלקים! מה לו ולא לקים, הוא הרי כופר, הוא לא מאמין בכלל שיש בורא לעולם! אבל הסגלה הזאת שיוסף עשה, זה פעל גם נגד פרעה, שהבין שאין עוד מלבדו. ולכן הוא גם האמין לפתרון. פלא פלאים.

היה אברך באזור המרכז, שהחיים שלו לא היו קלים מבחינת פרנסה. היה חייב פה, היה חייב שם. מהכולל הוא קבל מלגה של 1,500 שקל. זה לא מכסה אפילו את הדיור. ביום חמישי אחרי הצהריים הוא הגיע לביתו וראה מעטפה בתוך התבה. הוא הוציא את המעטפה. היה כתוב עליה שזה מבטוח לאמי. הוא לא הבין מה הם רוצים ממנו, היה בטוח שהוא חייב להם כסף. הוא פתח את המעטפה ושם היה כתוב: "אחרי כל הבדיקות נמצא שאתה חייב 2,500 שקל. אם לא תשלם את זה תוך כפפה ימים יהיו לך רביות והצמדה". אמר האברך לעצמו - אין

יוסף הצדיק ידע דבר אחד - זו סגלה בדוקה שאמר ר' חיים מוולוז'ין - כשאדם נמצא בצרה, הוא צריך לבטל את כל הכחות שבבעולם. אין כלום בעולם חוץ מהקב"ה. אין עוד מלבדו. אם האדם חי את זה, הוא יזכה לראות ישועה במקום

המשך
בעמוד 3 <<

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ	לע"נ
16:02	17:14	17:47	יצחק שם טוב בן שרה ז"ל	שאל חי בן מרים ז"ל	ישראל בן חביבה ז"ל	רחל בת שושנה ע"ה	דוד בן השאנה ז"ל

ע"פ לוח "אור החיים" לפי זמני ירושלים

האור שמעבר לחושך

כדי שח"ו לא יישר הבקבוק. הילד אומנם קנה את הבקבוק, אך את אזהרותיו של אביו שכח וכשפגש את חבריו המשחקים הצטרף אליהם והבקבוק נשבר לרסיסים...

הסתכלתי על הילד, שעדיין המשיך לבכות וללחוש ללא הפסק בדאגה 'מה אני אגיד לאבא? הרגשתי צער ורחמים בליבי על הילד והבטחתי שאעזור לו. ביקשתי ממנו להתלוות עמי לחנות ושם קניתי עבורו בקבוק שמן זית שהיה גדול בהרבה יותר מן הקודם. האושר חזר לעיני הילד וכל קבוצת הילדים שנכחו שם השתתפו בשמחתו. בדרכי הביתה באותו ערב, המשיכו המילים להדהד באוזניי כעין מנגינה מהולה בתווה, בעצבות: 'מה אני אגיד לאבא?'

ואז... הבזק של הרהור חלף בליבי. חשבתי גם אני לעצמי: 'באמת, מה אגיד

ואז... הבזק של הרהור חלף בליבי. חשבתי גם אני לעצמי: 'באמת, מה אגיד לאבא... לאבא שבשמיים, שהפקיד בידיי נשמה יקרה וציווה עלי לשמור עליה... מה אומר לאבא אחרי מותי?'

לאבא... לאבא שבשמיים, שהפקיד בידיי נשמה יקרה וציווה עלי לשמור עליה... מה אומר לאבא אחרי מותי? הרי הפניתי עורף ליהדות! איזה תירוץ, איזו אמתלה תהיה לי כשאעמוד לפני אבא שבשמיים ביום הדין?! חזרתי אל המקום בו היו הילדים, אספתי את שברי הבקבוק מהרחוב ונטלתי אותם לביתי. ובאותו הלילה, לתדהמתם של אשתי וילדיי הדלקתי את נר החנוכה, מה שלא עשיתי כבר הרבה שנים...

ביום למחרת הדלקתי שני נרות, ועם כל לילה שעבר הוספתי עוד נר בחנוכייה, ועוד מקור אור לנשמתי. התבוננתי באורות המרצדים ובליבי היבהבה התקווה. נזכרתי בהורי, בביתי, בילדותי. הלכתי רחוק רחוק... ובחטונה התחילה דרך החזרה שלי ליהדות ולקיום המצוות... התבין עתה מדוע כה יקרים בעיניי שברי הזכוכית האלו? - סיים אדון הילקוט את סיפורו. רבי ליפא חיך, פניו היו משולהבות. מבלי משים ניגש יחד עם אדון הילקוט לעבר המזנון והם ליטפו בעיניהם את שברי הזכוכית היקרים, אשר החזירו בן יהודי אל אבא שבשמיים... (נצוצות, ברכת דוד)

לא בכדי רבותינו ציוו אותנו להדליק חנוכייה לזכר הנסים שנעשו לאבותינו בזמן החשמונאים, הרי יכלו רבותינו לצוות אותנו לזכור את נסי המלחמה ברומח וחנית ושאר כלי מלחמה לזכר אותו נצחון מפואר, אלא שרצו רבותינו לרמוז לנו שבתוך החושך ששרר בתקופת החשמונאים, בתוך העלטה של שלטון היוונים, גם שם ישנה נקודה של אור המראה שה' נמצא לבטח עם עמו ישראל, ואותם אורות הבוקעים מנרות הימים הללו הם עדות וסמל להתגברות האור על החושך, וכל זאת בעקבות מעשי הגבורה של החשמונאים, והגם שנראה שלא היה כל סיכוי בדרך הטבע לנצח, הם עשו את שלהם, והקב"ה היה עמם והושיעם בנצחון גדול של האור על החושך, ומכך יכול כל אדם ללמוד, שגם כאשר שקעה עליו החמה, והוא רואה רק חושך וקדרות בכל מקום, אור ה' נמצא מעבר לפינה, ואם רק ישיכל האדם לעשות את ההשתדלות שלו ויבטח בה' אלוהיו, ישועתו קרובה לבוא.

עשה נפלא של התעוררות בתשובה מובא בספר "ברכת דוד" לרב דניאל אוחיון שליט"א: מעולם לא ראיתי כל כך הרבה כסף בבית אחד. - הירר רבי ליפא בליבו בעת שהותו בביתו של גביר אדון הילקוט במילנו שבאיטליה. רבי ליפא, גבאי צדקה מירושלים, אשר הגיע לאיטליה כדי לאסוף כסף לטובת מוסדות התורה בירושלים, התארח בביתו של הגביר היהודי אדון הילקוט. רבי ליפא היה מופתע מהעושר הרב שניבט מכל פינה בארמונו של הגביר.

מהתקרה השתלשלו מנורות קריסטל נוצצות, ועל רצפת השיש פרושים היו מרבדים מעשי אומנות. גם השולחן היה ערוך בכלים מפוארים ביותר, כלי בדולח מבהיקים וכפות ומזלגות זהב לצד צלחות פורצלן עדינות. הוא המשיך לסקור את שכיות החמדה, אך לפתע נתקלו עיניו במשהו מוזר... חנוכיית זהב ענקית ניצבה על אחד ממדפי המזנון, וסמוך לה היו מונחים שברי בקבוק. המראה היה משונה עד כדי גיחוך. שברי זכוכית בארמון שכזה... הרי הם לא הולמים את המקום!

הגביר, שהבחין במבטי התמיהה של רבי ליפא, פנה אליו ושאלו: "רבי, אתה כנראה מתפלל מה עושות כאן הזכוכיות הישנות?". "נכון מאוד. הן כל כך לא משתלבות בין המוצגים יקרי הערך בביתך". - הגיב רבי ליפא בפסקנות. "אוי לא, רבי. הם מאוד יקרי ערך עבורי! עוד יותר מכל הזהב, הכסף והקריסטל. אני חייב לשברים אלה את עולמי..." "עד כדי כך?!" - שאל רבי ליפא בתמיהה. "כן. ויש סיבה מדוע הם מונחים כאן". - קבע אדון הילקוט. "האם אני יכול לשמוע מהי הסיבה?", שאל רבי ליפא. "בוודאי" - השיב בעל הבית והחל לספר:

נולדתי בהולנד, שם למדתי בישיבה, וחשבתי שאשאר שם כל ימי חיי. אך כשהגעתי לגיל שמונה-עשרה, הגיע מכתב מאת סבי, שהתגורר באיטליה, ובו בקשה, שאני הנכד הבכור אבוא לעזור לו בחנותו תקופה קצרה, מאחר והוא אינו חש בטוב. הוריי הסכימו ואפילו עודדו אותי לנסוע. וכך מצאתי את עצמי בגיל צעיר עוזב את עולם לימוד התורה ועובר לחיי מסחר. עזרתי לסבא בחנות מבוקר עד ערב, אבל לצערי מצבו החמיר ולאחר זמן מה הוא נפטר...

הוריי דרשו שאחזור הביתה, אך אני כבר הייתי שקוע בעולם המסחר. ההצלחה האירה לי פנים ועשיתי חיל בעסקיי. מכרתי סחורה בכמויות אפילו יותר מסבא בימיו הטובים... נהניתי מכל אגורה שהרווחתי במו ידי, וכתבתי להוריי שאני נשאר באיטליה. כך גדלו העסקים מיום ליום. פתחתי סניפים רבים והייתי עסוק בעבודתי מיום עד לילה.

ערב אחד הייתי טרוד ביותר בעבודתי, ויתרתי על תפילת מעריב... וזה היה הצעד הראשון שלי בהחלפה במדרון התלול של ההתרחקות מהיהדות... במשך הזמן דילגתי גם על שחרית בתירוץ שזה 'רק היום, אבל מחר אני ודאי אתפלל', אך המחר הזה לא הגיע... כעבור מספר שנים התחתנתי ונולדו ילדיי, אך לא חניכתי אותם בדרך של אבי וסבי הקודמים, ושמץ מיהדות הם לא ידעו... עד לאותו מקרה...

יום אחד בלכתי ברחוב, ראיתי קבוצת ילדים יהודים משחקת. הם נראו מאושרים מאוד, כפי שילדים צריכים להראות, אך לפתע שמעתי זעקה נוראה. התקרבתי מיד למקום והבחנתי בילד קטן מוקף בחבריו והוא ממרר בבכי קורע לב. חבריו שעמדו מסביבו ניסו להרגיעו, אך הילד לא נרגע, וכל הזמן הוא חזר על אותן המילים: 'מה אני אגיד לאבא? מה אני אגיד לאבא?'. ניגשתי אל הילד ושאלתי אותו: 'מה קורה כאן?' הילד היפנה את מבטו אלי. עיניו היו אדומות מבכי, אך כל מה שהצליח לומר היה 'אני בצרה! מה אני אגיד לאבא???...' 'מה קרה? אולי אני יכול לעזור לך?' - שאלתי.

הילד השתתק. חבריו הסבירו לי במקומו, שהוא בא ממשפחה מאוד עניה. אביו חסך במשך תקופה ממושכת פרוטה לפרוטה עבור בקבוק שמן זית כדי שיוכל להדליק את נרות החנוכה בהידור. היום אחר הצהריים שלח את בנו לקנות את השמן, כשהוא דאג להזהירו קודם לכן לבל יתעכב בדרך ויבוא ישר הביתה,

לע"נ
רבי אשר עמר
בן מרים ז"ל

לע"נ
אברהם אבהורן
בן גינינה ז"ל

לע"נ
רפאל פואה
בן רוזה ז"ל

לע"נ
בנימין בן טאוס
ז"ל

לע"נ
אסתר בת חנה
ז"ל

לע"נ
הרבנית חסיה
ליליאן בת
סוליקה ע"ה

לע"נ
עמנואל בן יקוט
ז"ל

לי אפלו מאה שקל בשביל לעשות קניות לשבת, מאיפה אני מביא את הסכום הזה? אבל רגע לאחר מכן הוא התחזק שאין עוד מלבדו. הקב"ה יכול הכל.

יום למחרת הלך האברך למכלת לעשות קניות לשבת. אמר לו בעל המכלת, יש לך פה חוב של חמש מאות שקל, ואני לא נותן יותר בהקפה. ביום ראשון בבקר אתה חייב לשלם לי את הסכום הזה, אם לא - אתה לא יכול לקנות יותר במכלת. עכשיו יש לו חוב של 3,000 שקל. אין לו, אבל לקב"ה יש. גם אם נראה שאין מוצא ואין דרך.

אחרי הצהרים פגש אותו אחד מהידידים שלו בבית הכנסת ואמר לו: "אתה זוכר, יש לך חוב מלפני שמונה חודשים. כבר עברו ארבעה חודשים מזמן הפרעון. עד עכשיו לא דברתי כי לא הייתי צריך את הכסף, אבל עכשיו אני צריך אותו. בבקשה תחזיר לי את הסכום כמה שיותר מהר." ענה לו האברך: "תראה, תפסת אותי בערב שבת, אין לי עכשיו מאיפה להביא לך, אבל בשבוע הבא אתה מקבל את הכסף. שבע מאות שקל כפי שלקחתי ממך."

הוא הלך הצדה ואמר: "אין עוד מלבדו. רבוננו של עולם, רק אתה יכול להביא לי את הכסף, ואני לא סומך על אף אחד." הוא באמת היה בעל אמונה אמיתי, והאמין שרק בורא עולם יכול לעזור לו. בקושי רב הוא נכנס לשבת, והצליח לקנות חלות ודברים מינימליים, שלא לדבר על בשר ומוותרות. הוא עבר את השבת בשמחה, עם שירי שבת, דברי תורה וחדושים. מעין עולם הבא.

הגיע מוצאי שבת, אחרי ההבדלה. אדם אחר במקומו היה מתאש, או שמתחיל לעשות טלפונים לבני דודים ומקרים ולבקש הלוואות. אבל היהודי הזה היה בטוח שאף אחד לא יכול לעזור לו. היחיד שיכול לעזור לו זה הקב"ה. אמר האברך לאשתו שהוא צריך ללכת דחוף, לא ספר לה לאן. הוא הלך לבית הכנסת ליד הבית שלו, לקח ספר תהלים והתחיל לקרוא תהלים. אחרי שגמר את כל התהלים השעה הייתה 10:30. הוא אמר לקב"ה: "אני בטוח שרק אתה יכול לעזור לי, כי אני לא סומך על

אף אחד אחר. אני צריך עכשיו 3,700 שקל ואתה דואג לי. אין לי שום דאגה, כי אני יודע שאתה תביא לי הכל על הצד הטוב ביותר". וככה חזר לביתו.

בבוקר ממולו היה בית אבלים והוא נזכר שבגלל כל הטרדות, הוא לא הספיק לנחם את החבר שלו, ומחר הם קמים. הוא דפק ונכנס, מתנצל על השעה המאוחרת. אחרי כמה דקות שהוא נחם אותם, חזר לביתו. הוא ישן טוב בלילה, קם בבקר בשמחה והלך לבית הכנסת להתפלל. הוא התפלל בכונה ובלי שום דאגה. אחרי התפילה, אותו חבר שבדייק קם מהאבלות, נגש אליו ואמר לו: "אני צריך אותך שתי דקות. אבא שלנו, לפני שהוא נפטר, השאיר שלש מעטפות. הוא כתב כך - מעטפה אחת לפתח אחרי השבעה, מעטפה שנייה אחרי השלשים ומעטפה שלישית אחרי השנה. והוא ציין שאת המעטפה הראשונה לתת למי שיבוא לנחם אותנו אחרון, ואתה היית האחרון. אני לא יודע מה יש במעטפה הזאת, קח אותה, היא שלך."

האברך התרגש, לקח את המעטפה, פתח אותה, ומצא בה מזמנים. הוא ספר והיו שם 3,500 שקלים! עדין חסרים לו מאתיים שקלים. דבר ראשון אחרי התפילה, הוא שלם לבטוח לאמי. אחר כך הוא הלך למכלת ושלם גם שם את החוב. הוא התקשר לידד שלו ואמר לו: "כמה דקות אני אצלך". הוא הגיע אליו ואמר לו: "אני מתנצל, אני חייב לך 700 שקל. עכשיו אתן לך 500 שקל, והשאר, ה' יעזור. בעזרת ה' בימים הקרובים אתן לך את השאר". אמר לו הידיד: "אין בעיה, בסדר גמור, חכה דקה". הוא הוציא את הפנקס כדי למחוק את החוב, הסתכל ואמר לו: "טעיתי, רשום לי שאתה חייב רק 500 שקלים. אתה לא חייב לי עוד שום דבר." ב"ה הכל הסתדר.

זה הכח של אין עוד מלבדו. מי שסומך על הקב"ה לא צריך לדאג. הקב"ה עוזר. זה עובד. כשאדם שנמצא בצרה או במצוקה, או אפילו סתם אדם רוצה סיעתא דשמיא בחיים - ללמוד תורה, להבין אותה, לחיות בנחת ובאשר - אין עוד מלבדו. רק הקב"ה יכול. בע"ה נזכה לראות ישועות גדולות.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (י"ט) - לשון מדברת גדולות

במאמרים הקודמים ביארנו, שאותה "מחשבת רעה" של גוג היא להילחם כנגד הבורא ותורתו, אך בהמשך הנובאה אנו רואים שהדבר לכאורה אינו כן, שכן מיד לאחר הפס' "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל לִבְכָּה וְחִשְׁבַּת מַחֲשַׁבֶּת רָעָה", כתוב "וְאִמְרַתְּ אֲעֵלָה עַל אֶרֶץ פְּרָזוֹת אֲבֹאָה הַשְּׁקֵטִים יִשְׁבִּי לְבִטָּח, כֹּלם יִשְׁבִּים בְּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלָתִים אֵין לָהֶם. לְשַׁלַּל שָׁלַל וְלָבוֹז בּוֹ, לְהַשִּׁיב יָדָךְ עַל חֲרוּבוֹת נוֹשֶׁבֶת וְאֵל עִם מְאֻסָּף מְגוּרִים עֹשֶׂה מְקֵנָה וְקִנְיָן יִשְׁבִּי עַל טִבּוֹר הָאֶרֶץ", משמע שפירוש מחשבתו היא בעצם לכבוש את הארץ כאדם העושה מלחמה ודרך מלחמתו היא להפתיע את האויב הנמצא בשלווה, לבזוז ולשלוט את ממונם, להחריב הערים ולשבו לארצו, ולא כמו שאמרנו!

אלא, שאז יקשה מדוע הנביא מדייק וכותב את המילה "ואמרת" אעלה על ארץ וגו'? שהרי אם תיבות אלו המשך למחשבת גוג, היה צריך לומר "וחשבת מחשבת רעה לאמר אעלה על ארץ...", או "מחשבת רעה לעלות על ארץ..." ומה כוונת הנביא במילה "ואמרת"? אומר ה"בית הלוי" (ח"א, דרוש ג, ד"ה והנה) ז"ל:

"דהנה במלחמתו של גוג ומגוג, עצם עומק מחשבתו ותכלית כוונתו בזה הרי מפורש בפס', שכוונתו להעביר את ישראל מדתם, וכמו שאמר הכ' "תייצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו", וביאור הכ' נראה פשוט שאמר שהם נצבים להילחם עם ה' ועם משיחו שהוא כלל עדת ישראל, ואמר עוד "ננתקה את מוסרותימו" פי' שיאמרו העכו"ם "ננתק את המוסרות שנקשרו שניהם יחד, שהמוסרות שנקשרו יחד ה' ומשיחו - ננתק אותם." ונשליכה ממנו עבותימו" - שנשליך מהם העבדות שנארגו ונקשרו יחד דהיינו **התורה והמצוות**, שהם מקשרים לבות ישראל לאביהם שבשמים, נשליך אותם מהם. הרי להדיא **דעיקר כוונתם** יהיה לבטל את עם ישראל מקדושתם והתחברותם לה".

נמצא, שזה הפשט מדוע הנביא מדייק וכותב בנובאתו את המילה "ואמרת" כי מכאן ואילך הוא מתחיל לומר דברים כדי להסוות את כוונתו העיקרית שהיא להילחם בהקב"ה ובמשיחו

עד כאן אתם כבר ודאי זוכרים מהמאמרים הקודמים. ממשיך הרב ואומר: "אמנם, להגיד הדבר הזה קבל עם, הלא יבוס כי רבים ימנעוהו מבוא בדמים עבור דבר זה. וע"כ, **יטמון כוונתו זאת, ורק טעם וסיבה אחרת יגיד לשואליו על מה זה ירעש כל הארץ למלחמה גדולה כזו**". נמצא, שזה הפשט מדוע הנביא מדייק וכותב בנובאתו את המילה "ואמרת"! כי מכאן ואילך הוא מתחיל לומר דברים כדי להסוות את כוונתו העיקרית שהיא להילחם בהקב"ה ובמשיחו, וכל זה כדי שיסכימו להצטרף אליו, כי מי לא חומד את ממונו של ישראל? מכאן למדנו כמה פיקח גוג שמבין את סוד הקיום של עם ישראל, ביחס לשאר הגוים שלא מבינים זאת.

ממשיך הרב: "ודבר זה מבואר לנו ביחזקאל ל"ח, בהנבא על גוג ומגוג, אמר שם הכתוב: 'וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל לִבְכָּה וְחִשְׁבַּת מַחֲשַׁבֶּת רָעָה, וְאִמְרַתְּ אֲעֵלָה עַל אֶרֶץ פְּרָזוֹת וגו' לְשַׁלַּל שָׁלַל וְלָבוֹז בּוֹ וגו' שָׁבָא וְדָדן וְסֻחָרִי תִרְשִׁישׁ וְכָל כְּפָרִיָּה (סוחרים חריפים, רש"י) יֵאָמְרוּ לָךְ הַלְשַׁלַּל שָׁלַל אֲתָה בָּא, הֲלָבוֹז בּוֹ הִקְהַלְתָּ קְהָלָךְ...'. משמעות הכתוב ששבא ודדן ישאלו לו בדרך תמיהה, האם לבזוז בזה הקהיל? והוא ישתוק, ולא ימצא לו מענה.

אמנם הוא הדבר אשר אמרנו... שמחשבתו תהיה רק לרע גמור כמבואר בתהילים כוונתו שהוא על ה' ועל משיחו, 'ואמרת אעלה וגו' לשלול שלל ולבזוז בו וגו' אמר (הנביא) שאתה תסתיר מחשבתך ותאמר שכוונתך הוא משום לשלול שלל, שבזוה אין העוולה גדולה כל כך, כי כן דרך כל הלאומים להילחם למען לשלול שלל", ומדייק זאת מעונשו של גוג, שאם כוונתו רק לשלול שלל, הקב"ה היה מצילנו מידו ועונשו יהיה קל, אך כיוון שמחשבתו היא למעט כבוד שמים, על כן יענש בחומרה, כפי שנראה אי"ה במאמרים הבאים.

הרב עמרם טובי הי"ו

להזמנת הרצאות ליכוי הרבים - חייגו 053-3156363

לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו *7 ואז 956363

ישמח לב מבקשי ה'

הופיעה סדרת הספרים
שרבים חיכו להם

פניני בית לוי

חלקים א' ו-ב'

על המועדים ופרשיות השבוע

ניתן להשיג ברשת החנויות
המובחרות - יפה נוף!
ואצלנו - פרטים בתחתית המודעה

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים
• סיפורים מחזקים

סדרת הספרים שכבשה בשיחותיה
רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של

הרה"ג אברהם עטייה שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

בשורה משמחת

לציבור דוברי השפה הצרפתית

הופיע הספר הנפלא שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק א'

מתורגם במלואו לצרפתית

משיחותיו של הרה"ג

ר' אברהם עטייה שליט"א

רב קהילת בית לוי בבית וגן

ניתן להשיג את הספר אצל הרב בביה"כ

או בטל' המופיעים בתחתית המודעה

Bonne nouvelle

Pour le public francophone

Le merveilleux livre tant attendu est enfin paru:

"Les Perles de Beit Lévi - Tome 1"

entièrement traduit en français.

Des paroles rares - des enseignements profonds -

des histoires inspirantes et fortifiantes

tirés des cours du Rav Hagaon,

Rav Avraham Attia Chlita,

Rav de la communauté Beit Lévi à Bayit Vegan.

Le livre est disponible auprès du Rav à la synagogue

ou par téléphone au 058-6666447 - 0505340701

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586666447 | 0505340701
| במייל ravattia@gmail.com בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

משלוחים בכל רחבי הארץ // YEFE.CO.IL // 1-599-581-581